

Minne - Ack så Underbart

Jag minns hur jag barfota
i det ännu daggvåta gräset,
gick för att söka Dig,
och vid det av inlandsisen
under årtusenden slipade berget
fann Dig naken,
liggande på den runda, släta hällen,
lojt utsträckt på rygg
i den värmande morgonsolen.

*

En syn
så underbar,
Afrodite,
nyss uppstigen ur havets skum,
bjöd mig släcka törsten
ur Din kärleksbrunn.
Och tillsammans
gick vi ut på ängen
där vi . . .

. . . . omfamnande varandra
sjönk ner bland tjärblomster och strandglim
för att anträda seglatsen,
på den underbara
men ack så förrädiska
Kärlekens ocean.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten